

מכתב גלוי לנושא המדינה

„העולם הזה“ 1830, „הנשיא מעודד את אנשי הטיור הדתי“
על רצונו של נשיא המדינה לצום יחד עם נאשמי „ארוס“.

(4) תמיכתו של נשיא ישראל בעושי מעשים פליליים שנשפטו והורשעו על מעשיהם הפליליים — אין הדעת סיבולתה. באשר יש בה משום הבעת תמיכה בעצם מעשיהם הפליליים. יש בכך אף חתירה תחת אושיות המישפט הישראלי, ולחץ ב" עקיפין על שופטים העתידים לדון במע" שים דומים.

(5) מאחר שהמעשים הפליליים שנעשו נגד החוק מעוגנים בהשקפת עולם אני טידימוקרטית, שחוקי ישראל כקלרי פת השום בעניניה, תמיכתו של נשיא יש" ראל בעושיהם פירושה גם קריאה לחוגים שמהם באו הפושעים ליוזם ולבצע מעשים פליליים נוספים, כשהשקפת עולמם מש" משת להם צידוק לכל תועבה.

לאחר הדברים האלה, ובהנחה שהסיפור נכון, נראה לי, כבוד הנשיא, שאין אתה ראוי עוד לשמש בתפקידך, והנני קורא לך להתפטר ממנו.

עוזי אורנן, מוצא עילית

עוזי אורנן
על הנשיא להתפטר!

נדחמתי לקרוא את סיפור המעשה ב" דבר התערבותך למען שני אסירים ש" הורשעו בעוון הצתה. בהנחה שסיפור זה נכון, מבקש אני להצביע לפניך על הנקר" דות הבאות:

(1) לא ייתכן שמעשיו של נשיא מדיי נתישראל העצמאית יכונו על-ידי אדם זר, שאיננו ישראלי, והוא אף עויין לישראל בדרכו שלו.

(2) גם אם האיש שנבחר לנושא יש" ראל מוקיר באופן פרטי ומטעמים משלו אישים זרים — עליו להפריד הפרדה ברורה בין השקפותיו הפרטיות והוקרותיו האישיות ובין התנהגותו הפומבית. זו האחרונה אסור שתושפע מן הראשונות.

(3) כל מעשיו של הנשיא צריכים להיות מכוונים לפי החוק ולפי רוח ה" חוק. לא ייתכן שהנשיא יציל את עמדתו הציבורית הרמה ויפעיל לחצים על אנשי השלטון כדי שאלה יעשו מעשים ממנרי גדים לחוק ומנוגדים לרוחו.

ובכלל, האם יכול משה דיין להגיד איפה הוא היה בליל הדמים במינכן? ע. מזרחי, הגליל העליון

על הממשלה

להתפטר!

הרצח האכזרי במינכן אינו מותר את ממשלתנו נקית כפיים. אילו ספורטאינו היו יוצאים לגרמניה בליווי הבטחה כלי שיהי, קרוב לוודאי שלא היה קורה מה שקרה.

הרי ידוע שגרמניה שורצת אירגוני מחבלים ערביים.

בכל מדינה אחרת, אחרי אסון כזה שגם הממשלה אשמה בו, היא היתה מגיי" שה מייד את התפטרותה. לכן, על ממ" שלתישראל להוציא בהקדם את המס" קנות, כדי למנוע אסונות נוספים בגלל רשלנותה.

מאשה פורמן, רמת-גן

מוחה

של גולדה

חומר למחשבה נותן לנו מחקרו של ד"ר ב. עמוס, (כתבה במוסף ידיעות אחר" רונות), הפרישה האיטית ממעגל החיים. הוא מזכיר לי את התקרוב ראשיהממ" שלה גולדה מאיר, לגיל 76, וכך כותב: „ההשתנות וההפרעות מופיעים לאחר גיל 65. התופעות מתפתחות בהדרגה עם הגיל: תחילה יש התפוררות איטית של האישיות, יש הפרעות בחשיבה הצלולה, יש ירידה במרץ וביוזמה הגופנית והמח" שבתית. אין עוד כוח להתחיל בפעולה חדשה, אין עוד מרץ לחשוב וליי" שם רעיון חדש. ה" מוח הופך פחות ופחות פורה, רעיו" גות חדשים כמעט ואינם חולפים בתור" כו. אין בהקרה של הרגע — החשיבה מתנהלת במסלולים מוכרים, חוזרים על עצמם בצורה מעגלית.

המהלך הסגולי של הויקנה הטבעית הולך ומתקדם. האדם נעשה עייף, מופי" עה ירידה בכוח השיפוט ובכוחר התח" לטה. מופיעות ההפרעות בקליטה, הפ" רעות בהכנה והפרעות בזכרון. האדם ה" מרץ לחשוב וליי" שם רעיון חדש. ה" מוח הופך פחות ופחות פורה, רעיו" גות חדשים כמעט ואינם חולפים בתור" כו. אין בהקרה של הרגע — החשיבה מתנהלת במסלולים מוכרים, חוזרים על עצמם בצורה מעגלית.

המהלך הסגולי של הויקנה הטבעית הולך ומתקדם. האדם נעשה עייף, מופי" עה ירידה בכוח השיפוט ובכוחר התח" לטה. מופיעות ההפרעות בקליטה, הפ" רעות בהכנה והפרעות בזכרון. האדם ה" מרץ לחשוב וליי" שם רעיון חדש. ה" מוח הופך פחות ופחות פורה, רעיו" גות חדשים כמעט ואינם חולפים בתור" כו. אין בהקרה של הרגע — החשיבה מתנהלת במסלולים מוכרים, חוזרים על עצמם בצורה מעגלית.

ז'יב

חומר

הגינות

„העולם הזה“ 1826, „מישחקי אתבה ללא תאוות“, סקירה על ההצגה „אתם רוצים לשחק אי" תי" מאת מרטל אשאר.

בסקירה שלכם הוזכר שמי ברצוני להעיר את תשומת ליבכם ל" עובדה שאינני משתתף ומעולם לא הש" תפתתי בהצגה זו בפני קהל. שמי אמנם מופיע במודעות ובתוכניה, אך הוחלפתי ע"י חברי דוד סיטון עקב היותי עסוק בהצגה אחרת.

האיש אשר כותב בעיתונכם סקירות על תיאטרון, הוכיח את חוסר מקצועיותו וח" סר הגינותו כלפי וכלפי מקצועו הוא. אי" נגי רוצה להיכנס לוויכוח על הסיגנון ה" פשטני של סקירתו. אך אני דורש מכס התנצלות מעל דפי עיתונכם והעיתונים הארץ, מעריב ידיעות אחרונות על העוול ועוגמת הנפש שנגרמו לי ע"י כך ששמי הוזכר לשלילה בהצגה בה לא השתתפתי. דוריאן אריוו, רמת-גן

● מבקר העולם הזה משיב: צר לי על העוול שנגרם לדוריאן אריוו ששמו הוזכר בסעות בקשר להצגת אתם רוצים לשחק איתי. בגלל שיכבות האיפור ה" עבות שכיסו את פני הליצנים בהצגה ועיוות הקול שסיגלו לעצמם במתכוון, קשה היה לזהות בדיוק את השחקנים, ואם כי אריוו מרבה להופיע בהצגות ש" ליים בתיאטרונים קטנים, הרי שקלסטרן בכל זאת אינו מן המפורסמים ביותר ב" תיאטרון הישראלי.

עם זאת, תמוה הדבר שאריוו, הקנאי כל-יך לאמת, לא מצא לנכון, במשך כל החודשים הארוכים בהם מוצגת ההצגה, לדרוש ששמו יוסר מהודעות הפירסומת שלה, והוא התעורר לפתע רק עם פירסוט ביקורת שליית, תוך תרעומת על נשיאת שמו לשווא.

האם לכל אותם הצופים המבקרים ב" הצגה אין זכות לדעת מי מופיע בה? מעניי, מה הייתה תגובתו של אריוו אילו הייתה הביקורת חיובית.

הבהרה

במדור תשקיף של השבוע שעבר הש" תרבבו פרטים בלתי בדוקים בידיעה על מאמר העומד להופיע בספר העיתונאים. מאמרו של מתי גולן על היחסים בין העיתונות והמיסד, מטפל באורח צדדי בבעיות האתיקה העיתונאית, ומתוך כך הוא מזכיר את בעיית נסיעות החינם של העיתונאים לחו"ל. לדברי מתי גולן, אין המאמר מתייחס לוויכוח אקטואלי על נסיעת משלחת העיתונאים לארצות-הברית והוא נכתב לפני שהתעוררה הפרשה.

קוראים חשודים מכתבים מתבקשים לנפח אותם בקצרה. עדיפות תינתן למצוינים תמר נות ומכתביהם.

פישר הוא אדם נורמלי לחלוטין. הוא עושה שמיניות באוויר כדי שישל" מו לו כמה שיותר. גם אהנו היינו ע"י שים אותו דבר, אילו היינו כמקומו. נכון, אמנם, שהוא התנזר מהרבה תענוגות בש" ביל השחמת, אבל זה השתלם לו.

חוץ מזה הוא לא מתנזר לגמרי, והל" וואי וכל אחד היה יכול לתפוס חתיכה איסלנדית כמו שיש לבובי עכשיו.

קורא, חיפה

● תגובתו של הדוקטור רודי קורא החיפאי: „אני שמח מאד לקבל את תגר" בת הקולגה החיפאי. אני בטוח שאת דע" תיו הוא מבסס על כמה עשרות שנות לימוד ועל דיפלומות משתי אוניברסיט" אות לפחות. כמו תמיד בוויכוח כזה בין פסיכולוגים — קובעים בסופו של דבר ספרי ההוראה הישנים והטובים.

„אני מיישע, אם כן, לפסיכולוג (פסי" כיאטר ?) החיפאי, לחזור לכמה שנים ל" ספרי-הלימוד, ואולי יגלה שם כי לא כל" כך טענית“.

מזדקן ניתפס לא אחת לדיכאון קשה עם אדישות ואפטיה קיצוניים. במיקרים אחר" רים טובל המזדקן מעצבנות ורגזנות יתר" רה, המלווים חשדנות קיצונית, הגובלת בפאראנויה. האדם המזדקן מצמצם את היקף התעניינותו יותר ויותר — ביתו, משפחתו המורחבת, משפחתו המצומצמת ולבסוף הוא מרכז את התעניינותו בצורה אנוצנטרית רק בו עצמו, צרכיו וסיפוקם.“ האם לא כדאי שגולדה תוציא את המס" קנות?

נתן ז'יב, חיפה

קינאת פסיכולוגים

תרבה מיכתבים

„העולם הזה“ 1826, „רוצח ב" שחור לבן“, ניתוח הסיבות לטי" רוף השחמת של בובי פישר, על" ידי הפסיכולוג זוד רודי.

קראתי את הכתבה ואני חייב לחלוק על דעתו של הפסיכולוג שלכם. לדעתי

והמשכיל בעת ההיא יידום

לשמוע כלום, ונלך עד הסוף בדרכנו הצודקת, שהיא רק אחת. ומי שאשם בזה שאנחנו צודקים זה התבוסנים למיניהם מביח. גם בהם נדע לטפל. יש גבולות גם לדימוק" רטיה, שעם הלוחם על חייו יכול לסי" בול, את התבוסנים למיניהם לא נח" זיק בבתי-מלון. נבנה להם מלון אור" חים במיזבר, כמו שכתוב בספר יר" מיהו. שיקימו להם שם אוניברסיטה יחד עם כל הפרופסורים.

המשכיל בעת ההיא יידום. לא יפ" תחו לנו חנויות-תועבה. לא ינתחו מתים. עד היום היינו ידועים בעולם בגלל קדושת המישפחה. כעת אנו ידועים בגלל הידועה בציבור, וזוהי הנצחת הניאוף וקידוש הזימה על-פי החוק, ועוד בקבלה כתוב שייבום וחליצה הם התחתונים, שכנגדם הספי" רות העליונות וההרמוניה הקוסמית משתקפת בתקנות הייבום העתיקות. נהרוס את כל הבתים הערבים ליד הכותל, נתפלל על הרהיבית ונבנה את בית מקדשנו.

הפלטים הערבים יכולים ללכת ל" עבר-הירדן. אין להם זכויות כאן בכ" לל, שחזרו לערב הסעודית. אין לנו שום זכות להחזיר להם מה שאלו" הים נתן לנו.

המשכיל בעת ההיא, דום ועמוד דום, ותוציא את הידיים מהכיסים, בבקשה. עכשיו מנגנים את ההימנון!

עמוס קינן, תל-אביב

נחזיר להם אף שעל. מה שלקחנו, יישאר לנו. ואם הם רוצים דווקא, ניקח עוד ונמשיך להחזיק. נחיה על חרבנו עוד מאה שנה, מה יש. פתרון מדיני מילה יפה, אבל אין עם מי.

לא ייתכן פתרון כאשר אין בעייה. ואין שום בעייה, כי עכשיו התברר

עמוס קינן

קול התבונה

סופית שהצדק כולו אצלנו, ואצלם כלום. או על מה יש לדבר בכלל? אם הם חושבים שעשינו להם משהו, שיפנו אל יאסר עראפאת. ובו אנחנו כבר נדע לטפל. ובכלל כאשר הצדק כולו אצלנו, ואצלם כלום, או לא רוצים

בימי מעטפות-הנפץ, מי יזכור את בירעם ואיקרית? בימי כהנא, מי יעלה על דל שפתיו את בעיית הפלטים הפלסטיניים? המשכיל, אם יש כזה בעת הזאת, יידום.

בימים כאלה, ימי דינמיט, חוזר הכל לתווה ובוהו, וקולם של התבונה-המר" סר והתיקווה לעתיד יותר טוב, נדם. המשטמה העיוורת והצודקנות צועדים שולביזרוע, ומפילים כל הניקרה ב" ורכם.

בימים כאלה ברור שלא נחזיר אף שעל, שכל מה שעשינו להם לא מס" זיק, צריך לעשות עוד. שאין עם מי לדבר. שמה פתאום נכיר בהם. שהת" שובה היחידה היא הכוח. מערת-המכ" פלה היא שלנו. ספר ההבטחה האלוהית עוד פתוח, וטרם נכתב בו הדף האחר רון. שיעברו בפרדסים שלנו ביום, ובלילה יחזרו לישון במחנה-הפלטים בעזה. אם לבנון לא תדע להשליט סדר, נשליט אותו אנחנו. צדקו כל אלה שאמרו לאלה אסור לוותר. איפה היינו היום, אם היינו מותרים להם? היום להחזיר את עקורי בירעם, מחר את כולם, ואנחנו לים.

בכלל, מי מייצג אותם? יאסר ערא" פאת? אצלנו הפגינה נגד מדיניות הממשלה בבירעם. איפה הפגינה הם נגד הזוועה במינכן? וזה סימן שאנח" נו צודקים. וכאשר אנחנו צודקים אין לנו ברירה אלא להמשיך לצדוק. לא